

Part of Speech

Part of Speech คืออะไร ?

Parts of speech คือ ชนิดหรือประเภทของคำในภาษาอังกฤษ ซึ่งแต่ละคำก็มีหน้าที่และตำแหน่งของคำในประโยคแตกต่างกันไป

Part of Speech มีอะไรบ้าง ?

เราสามารถแบ่ง Parts of Speech ตามหน้าที่ได้ 8 ประเภท ได้แก่ Noun (คำนาม), Pronoun (คำสรรพนาม), Verb (คำกริยา), Adjective (คำคุณศัพท์), Adverb (คำกริยาวิเศษณ์), Preposition (คำบุพบท), Conjunction (คำสันธาน) และ Interjection (คำอุทาน)

Noun (n.) คำนาม

คำนาม (nouns) คือ คำที่ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ เช่น คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ความรู้สึก แนวคิด คุณสมบัติ สภาพอากาศ โดยแบ่งออกเป็นประเภทย่อยต่าง ๆ ได้ดังนี้

- Proper Noun (คำนามเฉพาะ) : ชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ เช่น Lisa, Moo Deng, Thailand, Tiktok
- Common Noun (คำนามทั่วไป) : ใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป เช่น dog, student, market
- Concrete noun (คำนามรูปธรรม) : เป็นคำนามที่เราสามารถมองเห็น สัมผัส ตมกลิ่น หรือได้ยินได้ เช่น tree, lemon, wallet, phone
- Abstract noun (คำนามนามธรรม) : เป็นคำนามที่เราไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้โดยตรง มักเป็นแนวคิด อารมณ์ หรือคุณสมบัติ เช่น love, freedom, kindness
- Collective Nouns (สมุหนาม) : เป็นคำนามที่ใช้เรียกกลุ่มของสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งของ เช่น a band of musicians, a bouquet of flowers
- Countable Noun (คำนามนับได้) : สิ่งที่สามารถนับจำนวนได้ เช่น banana, table, book
- Uncountable Noun (คำนามนับไม่ได้) : สิ่งที่ไม่สามารถนับจำนวนได้ เช่น water, salt, butter

ตัวอย่างประโยคของ Noun (คำนาม)

The cat is sleeping on the sofa. (แมวกำลังนอนหลับอยู่บนโซฟา)

She dreams of visiting Paris one day. (เธอฝันอยากไปปารีสสักวันหนึ่ง)

A flock of birds flew across the sky. (ฝูงนกบินข้ามท้องฟ้า)

Pronoun (pron.) คำสรรพนาม

คำสรรพนาม (pronouns) คือ คำที่ใช้เรียกแทนคำนาม เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำ เช่น I, you, we, they, he, she, it และคำสรรพนามตัวอื่น ๆ ที่ทำหน้าที่แตกต่างกัน ตามตารางด้านล่างนี้

	Person	Subjective	Objective	Possessive Adjective	Possessive Pronoun	Reflexive
SINGULAR	First Person	I	Me	My	Mine	Myself
	Third Person	He	Him	His	His	Himself
	Third Person	She	Her	Her	Hers	Herself
	Third Person	It	It	Its	Its	Itself
PLURAL	Second Person	You	You	Your	Yours	Yourselves
	First Person	We	Us	Our	Ours	Ourselves
	Third Person	They	Them	Their	Theirs	Themselves

ตัวอย่างประโยคของ Pronoun (คำสรรพนาม)

She is my best friend. (เธอเป็นเพื่อนรักของฉัน)

He always helps his little brother. (เขามักจะช่วยน้องชายของเขาเสมอ)

Verb (v.) คำกริยา

คำกริยา (verbs) คือ คำที่บอกการกระทำ หรือสถานะของประธานในประโยค แบ่งออกเป็นประเภทย่อยต่าง ๆ ได้ เช่น

- **Action verb** (กริยาแสดงการกระทำ) : เป็นกริยาที่บอกการกระทำที่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ เช่น run, sleep, eat, read, write
- **Stative verb** (กริยาแสดงสภาวะ) : เป็นกริยาที่ไม่มีการกระทำ จะเป็นกริยาที่แสดงความรู้สึก หรือการรับรู้ เช่น know, like, love, believe
- **Auxiliary verb** หรือ **Helping verb** (กริยาช่วย) : เป็นกริยาที่ช่วยให้ประโยคมีความหมายสมบูรณ์ แบ่งออกเป็น v. to be (is, am, are, was, were), v. to have (has, had), v. to do (does, did)
- **Modal verb** (กริยาช่วยแสดงความเป็นไปได้/ความจำเป็น) : ใช้เพื่อแสดงระดับความเป็นไปได้ ความสามารถ คำแนะนำ หรือความจำเป็น เช่น will, would, can, could, shall, should, may, might, must

ตัวอย่างประโยคของ Verb (คำกริยา)

She **runs** every morning. (เธอวิ่งทุกเช้า)

I **cooked** dinner for my family yesterday. (ฉันทำอาหารเย็นให้ครอบครัวเมื่อวานนี้)

He **can swim** very fast. (เขาสามารถว่ายน้ำได้เร็วมาก)

Adjective (adj.) คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ (adjectives) คือ คำที่ใช้ขยายคำนามหรือคำสรรพนาม เพื่อบอกรายละเอียดต่าง ๆ ของสิ่งนั้น เช่น ลักษณะหรือคุณสมบัติ เพื่อให้ชัดเจนขึ้น ทำให้เราเห็นภาพมากขึ้น เช่น cute, fast, good, tall, easy, expensive, weak

ตัวอย่างประโยคของ Adjective (คำคุณศัพท์)

The weather is very **hot** today. (อากาศร้อนมากวันนี้)

Avatar is an **interesting** movie. (อวตารเป็นภาพยนตร์ที่น่าสนใจ)

Adverb (adv.) คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ (adverbs) คือ คำที่ใช้ขยายคำกริยา คำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์อื่น ๆ หลายคำมักจะลงท้ายด้วย -ly เช่น very, usually, slowly, politely, now, never

ตัวอย่างประโยคของ Adverb (คำวิเศษณ์)

Chompoo speaks English fluently. (ชมพู่พูดภาษาอังกฤษได้คล่อง)

They always arrive on time. (พวกเขามาถึงตรงเวลาตลอด)

Preposition (prep.) คำบุพบท

คำบุพบท (prepositions) คือ คำที่ใช้เชื่อมโยงคำนามหรือคำสรรพนามในประโยค เพื่อบอกความสัมพันธ์ของคำนั้น ๆ กับใจความหลักของประโยค ไม่ว่าจะเป็นการบ่งบอกเวลา สถานที่ ทิศทาง ตำแหน่ง เช่น with, to, in, on, at, before, after, by, from

ตัวอย่างประโยคของ Preposition (คำบุพบท)

She walked into the room. (เธอเดินเข้าไปในห้อง)

He is sitting between his parents. (เขากำลังนั่งอยู่ระหว่างพ่อแม่ของเขา)

Conjunction (conj.) คำสันธาน

คำสันธาน (conjunctions) คือ คำที่ใช้เพื่อเชื่อมคำ กลุ่มคำ หรือประโยค เพื่อให้ใจความของประโยคที่ต้องการสื่อสารมีความสมบูรณ์มากขึ้น เช่น and, but, or, so, because, although, therefore, whereas

ตัวอย่างประโยคของ Conjunction (คำสันธาน)

I like coffee and tea. (ฉันชอบทั้งกาแฟและชา)

She wanted to go out, but it was raining. (เธออยากออกไปข้างนอก แต่ฝนตก)

Because I was so tired, I went to bed at 9 pm. (เพราะว่าฉันเหนื่อยมาก จึงเข้านอนตอนสามทุ่ม)

Interjection (interj.) คำอุทาน

คำอุทาน (interjections) คือ คำที่ใช้แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกของผู้พูด เช่น Wow!, Oops!, Hmm, Whoa!, Eww!, Ahem!, Oh!

ตัวอย่างประโยคของ Interjection (คำอุทาน)

Yeah! We won the game! (เย้! เราชนะเกมแล้ว!)

Ouch! That really hurts. (โอย! นั่นเจ็บมาก)